

۲۰۱۷/۰۶/۱۸

آصف بهاند

«د عالم په دریاب ډوبه، د پایاب تمه و مکره»

خوشال پوهنه

اشعار

۱۵

خوشال خپل فلسفي افکار په يوه ځانگړی قالب کې نه دي بيان کړي. کله په غزل کې، کله په قصیده کې، کله د مثنوي په قالب کې، کله بیا په رباعیاتو، کې کله بیا په نورو شعري ډولونو کې. که څوک د خوشال پر فلسفي افکارو باندې د څه لیکلو تاپیا وکړي، نو ور ته بښايي چې د ده ټول منظوم آثار له نظره تیر کړي. کله چې د پوهاند ډوکتور بهالدین مجروح «ځانځاني بښامار» لولو، د هر مهم فصل یا سرلیک په پیل کې یې د خوشال یو یا څو بیتونه را اخیستي دي. د دې بیتونو انتخاب د مجروح له هر سر لیک سره اړخ لگوي او دا بښايي چې مجروح څومره په ژوره توگه خوشال لوستی و.

پام وکړئ دې بیت ته چې مجروح صاحب د خوشال له یوې قصیدې نه را خوښ کړی دی او د «ځانځاني بښامار» د «دویم پړاو، دمه ځای چې په کې ځای د دمي نه و» (مجروح پوهاند ډوکتور، ځانځاني بښامار، خپرونکی: د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی، ۱۳۵۶ کال، ۳۶ ام مخ) د سرلیک په پیل کې یې ایښی دی:

**د عالم په دریاب ډوبه، د پایاب تمه و مکره
دا پایاب دی ډیرو غوښتی، خبر نه شول له ساحله**

د «ځانځاني بښامار» په متن کې لیدل کېږي چې د خوشال هغه بیتونه چې استاد مجروح د خپلو مطالبو د بیان له پاره را انتخاب کړي دي، کله د ده په غزلیاتو کې وي، کله په قصایدو کې او کله بیا په کوم بل شعري ژانر کې. د خوشال پوهني په دې برخه کې د خوشال هغه ټوله قصیده را اخلم چې پاسنی بیت مجروح صاحب ور نه را اخیستی دی:

**همراهانو دې کوچ وکړ، واره لارل تر منزله
ته لا کلک په خوب اوده یې، ای زما دله غافله**

**له نیستیې و هستی ته، له هستیې و نیستی ته
کاروانونه دې چلیږي، قوافله - قوافله**

**لار می واره گل و لای ده، ته پر سهل ټټو سپور یې
بښه سواران دي په کې تللي، واوره ټټه له دې کله**

**د عالم په دریاب ډوبه، د پایاب تمه و مکره
دا پایاب دی ډیرو غوښتی، خبر نه شول له ساحله**

**و کنار ته به و نه وځي له دې هسي شان دریابه
په ساحل یې خبر نه دي، بي له اهلي سواحله**

**د دنیا حاصل یې واره ناکامي او رنځوري ده
که د چا په کې حاصل شي هم یې مه گڼه حاصله**

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

له قسمته به نه کم، نه به څه زیات په ډیر کوشش شي
هم هغه به در رسیږي چي دي برخه اویله

دنیا څو وبله اسپي، چي مقصود دی په دنیا کي
خو یو نغن یو شریه، نوره واره ده فاضله

په قضا یی رضا ور وړه، هر چي ستا په باب یی کړي
په هیڅ رنگ به دفع نه شي، په تعویذ په حمایله

خپلو لاسو خپلو پښو وته وگوره نظر وکړه
دا همه واره د خدای په معرفت دي دلایله

همیشه وایي چي خدای مي پیژندلی په یکی دی
که دي خدای و پیژندلی، مینه مه کړه په باطله

بی له خدایه را ته وایه بل یو کوم دی چي پیدا کا
آدمي له تورو خاورو په دا شکل و شمایلله

په خوردن او په خفتن کي له چارپای برابر مه شه
د عمل په کار و بار کي مه شه کم تر عوامله

د دنیا په کار و بار کي، پسو بی حده بیدار یی
د بڼه دین په کار کي څه رنگه اوده یی سست کاهله

په خپل حُسن غره مه شه که په حُسن لکه گل شي
زمانه به دي څیره په یو څو ورځي کا زایلله

په دولت کي په حشمت کي که سنجر شي یا طغرل شي
یوه نښه رابنکاره کړه له سنجره له طغرله

د بدانو نه دي هیڅوک، د نیکی امید و نه کا
د عسل خواړه به نه مومي له زهر له هلاکله

د هغه عالم خبره چي عمل په ده کي نه وي
په مثال لکه براق دی چي جدا ځي له عامله

غه عالم چي عمل نه لري په مثل لکه خر دی
باندي څو کتابه کینلي مشقت یی بی حاصله

چي گفتار کردار یی واره موافق سره یو رنگ دی
هاله هر رنگه خبره اثر کاندې له قایلله

په زیبا گفتار دي هیڅ تقصیر و نه کړای خوشاله
که کردار دي هم زیبا وای چار به ولي وه مشکله

(د خوشال کلیات، د زاهد مشوانی اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۴۳۲-۴۳۳ مخونه)

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولئ